

[Alfred Hansen]

Det er også karakteristisk for EFs fejlslagne planøkonomi, som vel kun har en berettigelse i socialistiske lande, hvor man forsøger at styre og dirigere produktion og forbrug, at dansk landbrug i dag ville kunne imødekomme efterspørgslen efter dansk smør i England, hvis ikke man gennem årene havde animeret og opfordret den danske kvægproducent til at holde op med at producere. Man har nu måttet konstatere, at Danmark ikke kan imødekomme ønsket fra England om at købe dansk smør, således at man nu finder smør fra andre lande på de hylde i de engelske forretninger, hvor der normalt står dansk lurmærket smør. Jeg har godt nok en anelse om, også i henhold til en oplysning i Radioavisen, at det for en stor del skyldes, at man i Danmark er gået over til osteproduktion fremfor smørproduktion.

Jeg vil gerne spørge landbrugsministeren, om det er den eneste årsag, eller om ministeren kunne tænke sig den årsag, at man netop nu har sat køerne ud og derfor pludselig ikke er i stand til at imødekomme det behov, der er for dansk smør.

Jeg beklager en sådan udvikling, og jeg mener, at ansvaret herfor udelukkende er EFs. For dansk landbrug, der altid har vist – og det skal de have ros for – en veludviklet evne til at tilpasse sig den frie markedsøkonomi, hvor udbud og efterspørgsel tilpasses, må det være bittert at se, at dansk smør på grund af leveringsvanskeligheder måske for steds har mistet værdifulde markeder i bl. a. England.

Det dagsordensforslag, som er fremsat af hr. Brusvang, kan retsforbundet ikke stemme for. Hr. Brusvang vedtager i dette dagsordensforslag, at det er et gode for Danmark og dansk landbrug at være medlem af EF. Det er der ingen dokumentation for, og jeg kunne anvise adskillige eksempler på, at det modsatte er tilfældet. Det er derfor at sammenligne ved, at man ved lov vedtager, at dansk landbrug har det godt, og at Danmark har det godt som medlem af De europæiske Fællesskaber. Vi kan naturligvis ikke stemme for det. Jeg ved ikke, om det er bestillingsarbejde fra socialdemokratiet, hvis traditionelle afværgedagsordensforslag naturligvis ikke kan bruges, fordi det normalt kun siger, at man tager ministerens redegørelse til efterretning. Her har hr. Brusvang dog været lidt mere opfindsom og fantasifuld, idet der er et

vedhæng, som slår fast, at vi i Danmark har noget så godt af at være medlem af EF.

Jeg gad i grunden vide, hvor mange eksempler på dårligheder som følge af dansk medlemskab vi skal se, før også de fanatiske og de mere moderate tilhængere af EF må erkende, at EF-medlemskabet som sådant ikke er vejen hverken til velstand for Danmark eller til et dansk samfund, hvor danskere bestemmer, hvad der skal ske i Danmark.

Jeg vil ikke kommentere selve budgetdebatten – det har hr. Ib Christensen gjort på udmærket vis både på retsforbundets og samtlige forespørgeres vegne – jeg vil blot til slut takke ministrene for deres initiativ i retning af at tilstille folketinget deres redegørelse forud for forespørgselsdebatter. Jeg synes, det ville være godt, om det blev en skik og en regel i fremtiden, for det giver et bedre grundlag at føre debatterne på, som også vil være til gavn for fremtidige debatter.

Bjørn Poulsen (SF):

EFs landbrugsordninger er jo et sammenstrømning af tilskud til produktion, eksport og oplagring, desuden forskellige former for toldmure over for varer udefra, dels som told, dels som afgifter. I denne liberalismens højborg gør man, hvad man kan for at holde konkurrenterne ude fra markedet, ude fra Fællesskabet. Dansk landbrug roser systemet til skyerne, bare priserne var lidt højere; nu har man endda været med til at stille krav om en 10 pct.s forhøjelse – man får aldrig nok. Dansk landbrug anser konkurrencen for at være en væsentlig del af landbrugsordningerne, konkurrence med faste mindstepriser og garanti for, at man kan komme af med varerne; liberalismen er jo ikke, hvad den har været.

EFs landbrugsordninger har – og det er fuldkommen rigtigt – betydet øget produktion, en forøget investering, men til gengæld også en kolossal gældsætning, som vel i og for sig forholdsvis er værre end den gældsætning, man klandrer den danske stat for.

Hvis industrien her i landet havde investeret på samme måde, ville deres aktier ikke have været en pind værd. Ud fra de almindelige kapitalistiske præmisser er landbrugets afkast nemlig ikke stort nok. Derfor kan man roligt sige, at hvis dansk landbrug skulle